

بوومه له رزه

موغته سه م ساله يي
(که رکوک)

به بئ هودده، بئ وچان هر ئه م سهر و ئه و سهر م ده کرد، هه روه ک ئه وه ی سهر ی ئاسمان و زه ویم لئ هاتبیته وه یه ک، نه مده زانی پوو له کوئ بکه م و بو کوئ بچم؟ که سیکم به دی نه ده کرد پئ پیشاندهرم بیت و به هانامه وه بیت. هه وریکی ته لئخ پووی ئاسمانی ته نیبوو. جاروبار دهنگی هه وره تریشقه راپده چه له کاند م و زیاتر نیگه رانی ده کردم. هه ندیک جار ئاسمانی مؤن بلاچه یه کی ده داو ده متوانی نه ختیک به ری پئی خۆم به دی بکه م، بو ئه وه ی له بنچکی دپکه زئ خۆم به دوور بگرم. گژوگیای قه دپاله که وشک هه لگه رابوون، هه رچهند پیم ده نایه سهر زه ویه که، له دهنگی قرچه ی پووشوپه لاش به و لاره هیچی ترم نه ده بیست.

بئ وچان به سهر ی پووت و قووت پامده کرد، ترسیکی زۆر په پیبوو هه ردوو چاوم، به زه بییم به خۆمدا ده هاته وه، سه باره ت به وه ی که سیک نه بوو بیت به هانه مه وه و ده ست به بالمه وه بگریت و یارمه تیم بدات، هه رچۆنیک بیت، ده بوو به باشی مشووری خۆم بخۆم. جاروبار چهندان جۆره مار و میروو و ده عبای چلکن پئیان پئ ده گرت م و ده یانتۆقاند م، چهندان جۆر ماری کورت و درێژم که وتنه به رچاوه، وه ک په شمار و ته لئخه ک و شینه ک و زه رده مار و کوله مار و کویره مار.. وه ها پیکده که وت که بو مه ودایه کی زۆر به دووم بکه ون، منیش به هه زار حال به گرتنه به ری پپچوپه نا خۆم لئیان ده رباز ده کرد. دوویشکه ورد و درشته کان به سهر پیکه که مه وه بۆسه یان بو ده نامه وه، کلکیان ده خسته سه رپشت و چزووی ژه هراوییان ئاراسته ی پیم ده کرد، بو ئه وه ی له ناغافلیدا به

ناره زوی دلی په شیان کاری خویان بکن و له برستم بخن. به هه ناسه پرکڼ چندان لیره وار و گرد و ته پلوسکایم بری، چندان هه وراز و نشیوم خسته ژیرپښ. دهمی وشک هه لگه پراوم داپچری بوو، له پر له بناری چیا په کی سرکه شی بلند خوم بینیه وه، وهام به باش زانی که پییدا هه لرنیم. تینم دایه به رخوم و سهره و ژور به قه دپالی چیا که دا هه نگاوم نا، دواي تاویک سرکه وتن ديقه تیکی ژیر پی خوم دا، هه ندیک سه و زایم که و ته پیش چاو، فه راموشییه کم به به رها ته وه و هه ندیک نومیدم که و ته بهر. وره دایه به رخوم و که و تمه هه لگه پانی زیاتری قه دپاله که. تا دهات قه دپاله که زیاتر خوی سه و ز ده نواند، فینکایی زیاترم ده که و ته بهر و له شه ماندوو و شه که ته که م ده حه سایه وه. له هه مووی دلخوشکه رتر نه وه بوو که هه وره په شه که ی ناسمان درې دا، شنه بایه کی فینکیش هه لیکرد و گژوگیا که به پوویدا ده شنایه وه، هه رچند پتر به قه دپالی چیا که دا هه لده که پام هیوام ده که و ته بهر، خوشییه کی له پاده به دهر له ش و گیانمی داده گرت. به بینینی گولیکه سووره کان دل و دهر و نوم ده که شانه وه.

گژوگیا که سکه که تا نه ژنوم هاتبوون و هه همیشه له له نجه ولاردا بوون، سه رجه م گولیکه کان سه روملیان به م لا و به و لادا باده داو به پوی ناسماندا ده زروقانه وه. زیاتر گوپم دایه به رخوم و ملی پڼگه م گرت بهر، پڼگه که یش تادهات سه ختر ده بوو. به پڼچکه به پڼچوپه ناکاندا به رده وام به ره و ژور هه لده کشام. به و هیوایه ی خوم بگه یه نمه لووتکه ی چیا که. تارپاده یه ک ترسه که م په و بییه وه، چیتر له چروجان هه ور و وه یشوومه نه ده ترسام. ده و نه ی جوراو جوړ و دارگويز و به روو هه موو لاپاله کانیان داگیر

کردبوو، بایه کی فینکی سازگار به پوومدا پڑا و ماندویتی پوواندمه وه. جریوه جریوی مه ل و بالنده و قاسپه ی که و له هه موو لایه که وه ده بیستران، ناسمانی شینی سامال ختووکه ی له شی دهمام و دلنه وایی پی ده به خشم .

له ژیر سایه ی دار به پوویه کدا به سهر تاشه به ردیکه وه بؤ حه سانه وه دانیشتم. که وشه کانم له پی داکه ند و ته کاندمن و سه رله نوئ له پی م کردنه وه، نیگام به سهر کانیاویکه وه گیرسایه وه. به په له پووم تیکرد و بؤ ناو خوارنده وه سه رم تیژنه ی، به شه په شه پ سر و گویلاکم به ناو ته ر کرد. هه لسامه سه رپی و جاریکی تریش ملی پڼگه سه خته که م گرت بهر، نه که رچی پڼگه که تووناو توون و هه وراز و نشیو بوو، به لام به دلکی شاد و بیگه رده وه هه نگاوم ده نا. شنه با فینکه که تینی که رمایی خوره تاوه که ی لادابووه لاه. ماوه یه کی تریش به قه دپاله که دا سه رکه وتم تا له نه جامدا توانیم بگه م سه ر لووتکه ی چیا که، نه وسا هه ناسه یه کی پر له توخیم هه لکیشا.

ناورپکم له بناری خواره وه دا، وهام به بیردا هات که هه موو دار و دره خته کان بالم بؤ پاده وه شین و پیروزیایم لئ ده کن. سه ری لووتکه ی چیا که ته ختاییه کی پووته نیی پانوبه رین بوو، به ماندویتی و شه که تی که و تمه سه ر زه و بییه که و له سه ر گازه رای پشت لیی پاکشام. له ناکاو هه ستم کرد زه وی و خاک و خولی ژیرم به توندی ده له ریته وه، کاتیک سه رم هه لبرې چاوم به نه سپسواریک که وت، که له دوره وه به خیرایی به ره و پووم دهات، نه سپه که به تیژپه وی که وتبووه چارنالو و زه و بییه پووته نییه که ی خستبووه له رین. به و په ری سه رسامییه وه هه لسامه سه رپی، نه سپسواره که لیم نریک بووه وه، کاتیک به ته واوه تی تیمروانی

تووشی واقورمان بووم! خودایه ئەمە ی که دەیبینم و بەبەر چاومەوهیە، پاستییە، یان خەونیکە و هیچی تر؟ داخۆ دەشێ ئەو ئەسپسوارە ی که لێم نزیک دەبێتەوه باپیرەم بێت، که سواری ئەو ئەسپە سپی واشە بوویت! بەدیتنی باپیرەم خەریک بوو وشک هەلگەپێم و تووشی شاگەشکە بێم، ئەو تەبا باپیرەم بە سواری ئەسپەوه قیت لێی دانیشتوو. کورتەک و شەرۆالێکی شینی ئاسمانی لەبەردایە، پشتوینێکی سوور و ئالێشی بەنیو قەدیەوه پێچاوه، خەنجەرێکیشی لەبەر پشتی ناوه. بە دەستی راستی پەتکی لغاوهی ئەسپەکه ی گرتوو، بە دەستە چەپەشی چەپکیک نێرگزی چاومەستی هەلگرتوو، ریشی چەرمووشی لەژێر کلاوه رەنگاوپرەنگەکیەوه وهک شیریی سپی داچۆراوه. هەرکە گەیشته ئاستم هەلوێستەیهکی کرد، ئەسپە چەمووشەکه ی هەر سمگۆلانی دەکرد. بە پووێکی گەشەوه سەیری کردم، منیش لە ئاستی خۆمەوه بە دیداری شاد بووم و دل و دەروونم گەشایەوه. ئەوهی راستی بێت لە هەمان کاتدا لە ئاستیدا هەستم بە شەرمەزاریبەک دەکرد، هەرچەند سەیری پەرپووتی و شەرۆلەیی خۆم دەکرد، زیاتر هەستم بە تەریق بوونەوه دەکرد، ئەویش بەو بەرزییەوه بەوپەری لەخۆباییبوونەوه شانازی بە سوارچاکی خۆیەوه دەکرد. ئەسپە پەسەنەکه ی بەردەوام سەرۆملی بادهدا و پرمەپرمی دەکرد، دەکهوتە سەر پاشوو، لەژێر پێی خۆی خۆل و تۆزی هەلدهستاند. بەرانبەر بەو دیمەنە تووشی سەرسامییەکی زۆر بوویوم، بەو پادەییە زمانم نەدەهاتە گۆ و نەمدەزانی چۆن دەمم هەلبهینم! باشم لەیادبوو که باپیرەم کاتی خۆی بانگی نەدەکردم (نەوزاد) بەلکوو هەموو کات پێی دەوتم (نەوهکه) بە هەمان شیۆهی پیشووی،

لێرەیشدا لێم هاتە قسەو بانگی کردم :
 - نەوهکه .. ئەوه بۆچی ئاوهها شپرزە بوویته؟
 منیش بە کهساسییەوه وهلام دایەوه و گوتم:
 - باپیرە ی گەوره و بزورگم بێ دەرەتانم،
 بوومەلەرزە خانوو دێرینهکهمانی خاپوور کرد،
 ئیستا بێ لانه و بێ دالده ماوینهتەوه!
 دایه قاقای پیکەنین و بە کهله میزدییەکهوه
 بەسەرمدا نەپاندی و گوتم :
 - نەوهکه .. وهسیه تنامه کهت له بیڕ نه چیت،
 نامەویت هەرگیز فەرامۆشی بکەن!
 نەختیک لێم ورد بووهوه، هەرۆک ئەوهی
 شتیکی بەبیردا هاتبێتەوه، پاش بێدەنگییەک
 دەمی هەلھینا و پێی گوتم:
 - ئیستاکی ئەم چەپکە نێرگزه و ئەم خەنجەرە ی
 بەریاخالی خۆمت بە دیاری پێشکەش دەکەم.
 خەنجەرەکه و چەپکە نێرگزه که ی جووت کرد و
 پادەستی کردم. منیش بەوپەری خۆشحالییەوه
 وهک ئەمانەتیک لێم وەرگرت. کهوتە خۆم و
 مشتووی خەنجەرەکه م بە توندی بەدەستەوه
 گرت. دەمە خەنجەرە تیژەکهیشم لە کیلان
 هینایەدەر، پووبەپووی خۆرەتاوه که م کردەوه،
 خۆرەتاوه کهیش بریسکی لە خەنجەرە سپییەکه
 هەلساند و تیشکی بەتینی ئاراستە ی هەردوو
 چاوم کرد، منیش هەر ئەو نەدەم بۆ کرا
 بە توندی هەردوو چاوم بنووقینم، کاتیکی
 چاوم هەلھینا بینیم لە پەناگە ی کونجەکه مدا
 پاکشام! شیتگیربووم و بە پەله پاپەریم و
 لەبەر خۆمەوه گوتم :

- خویه ئەم خەونه به خیر بگێریت، باش بوو
 وهسیه تنامه کهم یادکەوتەوه!

بۆ جارێکی تریش چوومەوه سەر خانە
 وێرانەکه مان. بەلام ئەم جارەیان بە خۆم و

قولینگ و بیلیکه وه . وهک پۆژانی تر پوانیمه دار و بهردی به سهر یه کتردا که وتووی خانووہ خاپووره که مان که بوومه له رزه یه کی ناوهخت داری به سهر به رده وه نه هیشتبوو . وه هام مهست ده کرد که دیواره دارپوخاوه کان وه سیه تنامه که ی باپیره من و هرهسیان هیناوه . له هه مان کاتدا وه های بۆ چوم که هه ر بهرد و خشتیکی دارپوخاوی خانووہ که ، قسه یه کی نه سته ق و وشه یه کی به نرخ ی باپیره مه و که وتوونه ته سه زه وییه که . بئ پهرایش داوام لئ ده کن مه چه کی نازایه تی لئ هه ل مالم و بیانگێپمه وه دۆخی جارانیان .

داخۆ ده بیته خه تاو تاوانی من له م ویرانکارییه چی بیته ؟ به لکوو بوومه له رزه یه کی ناوهخت پووی دا و هه موو شتیکی هه لوه شانده وه . منیشی تووشی ده ربه ده ری و مال ویرانی و که ساسی کرد . له هه مووی جه رگبتر خه ریکه تووشی نه فرته لئ کردنی باو باپیرانیشم ده بم ! بپیرام دا ته قه ل لایه ک بده م تا گیانی باو باپیرانم ئاسوده بکه م و نه یان په نجه نیم ، پئویسته ئه و خانووہ سه ره له نوێ دابه مزێته وه . باپیره م هه قی خۆیه تی له نئو گۆره که یدا نا ئارام بیته ، هه موو کات و ساتیکیش بیته خه ونم و به هه موو توانایی خۆیه وه هانم بدات . وهک میخ له ناوه راستی هه وشه که دا له شوینی خۆمدا چه قیم ، پوانیمه نه مامی باخچه بچکۆلانه که ، که سه ره پای پووخانی خانووہ که هیشتا هه ر به سه وزی مابوونه وه . داخی گرانم بۆ په سه یلکه کان ، که سه له های سال بوو له بن میچی به ره یوانه که دا هیلانه یان دروست کردبوو ، له به دبه ختیان چیتر بۆ جاریکی دی ناگه رینه دواوه و ئیستا لانه واز بوونه .

بیرم بۆ لای پۆژانی سه رده می مندالیم چوو ، که به سه ر دیواری ماله کاندایه م سه ر و ئه و

سه رم ده کرد . له سه ر ته نووربانه که شمان نان و کولێره و که لانه ی گه رمم به ده سته وه ده گرت و ده مخوارد . ئه م خانووہ دێرینه به درێژایی ته مه نی چه ندان جار شین و شایی به خۆوه بینیه ، بیگومان گه وره ترین کۆستیخی پۆژی دارپانه که یه تی . گوپم دایه بهر خۆم و به ره و زه مینه ی ژوره گه وره که هه نگاوم نا ، له ویدا وه سیه تنامه که ی باپیره م له نئو سه ندوو قیتکدا له ژێر زه وی گلپۆش کرابوو ، به توندی به ده مه بیله ده ستم به قولینگ وه شانندن و خاک و خۆل لادان کرد ، ئاره قه یه کی زۆرم پشت و تۆز و خۆلیکی زۆریشم لئ نیشت .

زه وییه که م هه لدری و گه یشتمه مه رامی خۆم و سه ندوو قه که م دۆزییه وه . به په رۆشه وه ده ستم درێژ کرد و ده رمه ینا و تۆز و گه رده که یه م لئ ته کاند ، سه رقه پاغه که یه م لادایه لاره و وه سیه تنامه لوولکراوه که م که ته پیش چاو . به په له سه ندوو قه که م وه لا ناو وه سیه تنامه که م به ده سته وه گرت . چه رمه په قه که ی که له پیستی که له کیوی بوو ، توانیبووی به رگه ی زه بروه نگی پۆژگار بگرت و به باشی خۆی بیاریزیت ، یه کسه ر پئیدا چوموه وه و به په رۆشه وه ده ستم به خویندنه وه ی کرد :

(ئه م خانووہ به شیکه له ئیمه و له نه ژادی ئیمه ، ده ستاوده ست و پشتا و پشت بۆمان ماوه ته وه ، بناغه و بنچینه کانی به میژوو ماندا پۆچوو . پارێزگاری کردن لئی ئه مانه تیکی قورسه و خراوه ته ئه ستۆی نه وه کانی دوا پۆژمان . ئه م زه وییه له سه ر شانی گایه کی سپی له نگه ری به ستوو . گایه کی په ش پیست جاروبار په لاماری گا سپیه که ده دات ، شالایی توندی ده هینیتته سه ر . جاروبار گا سپیه که له ئاکامی زه بیری هیرشی ئه و گا په شه شه پانگیزه دا تۆزیک جئ

سپییه دور له هه موو گومانیک، گیانی پاکی
باپیرومه و بیوچان ئاسمانی شاره که مان تهی
ده کات..!

له ق ده بیته، به لام دلنیا بن که سه رکه وتن و
سه ربه رزی هه ر بۆ گا سپییه که یه و دۆران و
به زینیش هه میشه بۆ گا ره شه که یه، ئیتر ئیوه و
شان و بازووتان..!

کاتی که له خویندنه وهی وه سیه تنامه که ی
باپیرومه بوومه وه، سه رم هه لپری و هه روه ک
پۆزانی دیکه، بۆ جار یکی تر چاوم به کۆتره
سپییه که که وته وه، به سه ر دار و دیواری
داپووخاوی خانه و پیرانه که وه به زه بوونییه وه
هه لنیشتبوو، پوویه پرووم وه ستابوو نیگای
خه ماویی ئاراسته م کردبوو. هه ر دووک به رانه ر
به یه کدی چاومان برپیوووه چاوی یه کتر و
دیقه ته یه کترمان ده دا، پاشان له شه قه ی بالی
دا و هه لپری و به ره و ئاسمان به رز بووه وه.
دوو سئ سووری خوارد، بۆ جار یکی دیکه
نزم بووه وه و به خۆی و ژیر باله سووره که یه وه
به سه ر سه رمدا ره تبوو. له گه ل فرین و جووله یدا
نیگام لئ دور نه خسته وه، دیسانه وه به رز
بووه وه و به که شکه شه ی ئاسمانه وه ده سته
به خول خواردنه وه کرد، زیاتر به رز بووه وه و
به سه ر هه موو شاردا که وته سووپرانه وه.

تا ئیستا بۆ زۆر که سان باسوخواسی ئه و
کۆتره سه رسوپه ئینه ره م گپراوه ته وه. که لیک
پرسیارم له باره یه وه له که سانیکه شاره زا و
وریا کردوو. یه کیک پیی گوتم ئه وه کۆتری
موژده به خشی په یامه ئینه. یه کیکه تریش گوته
ئه و کۆتره فرمیسکی فریشته یه کی غه مبار و
تووپه ی ئاسمانه، که به سه ر زه ویدا چۆپراوه ته وه.
که سیکی دیش وه های بۆ لیکدامه وه گوایه ئه و
کۆتره هاوده ردمه، ئه ویش وه ک من لانه واز
و خانه و پیرانه، ئیتر هه ر که سه و به جۆریک
بۆی لیکدامه وه، به لام من له ئاستی خۆمه وه
که یشتوو مه ته ئه و بپوایه ی که ئه و کۆتره